

Czy masz białą szatą weselną (godzina za pięć dwunasta) .

Ciężki jest czas końca, czas w którym wskazówki zegarków biegą coraz szybciej. Gdyby jednak Bóg, który jedyny zna dobro (porównaj: Izajasz 7,15; Hebrajczyków 5,14), nie przyspieszył czasu, to ludzie wybrani według Jego łaski, byłiby poginęli w czasach wielkiego ucisku. Mamy Przyjaciela, który mówi, że prawdziwe problemy mają dopiero ci, którzy są dziećmi Boga. Są nimi ci, którzy wiedzą, że już dzisiaj są zbawieni, ponieważ zostali uznani za sprawiedliwych (czyli usprawiedliwieni) przez Boga z powodu przelanej krwi Pana Jezusa Chrystusa jako Człowieka) i uczynieni świętymi (czyli poświęceni) z powodu jego (jego jest z małej litery ponieważ dotyczy Pana Jezusa Chrystusa jako Człowieka) ciała rozdartego za nasze fałszywe kroki i grzechy, tam na krzyżu Golgoty.

Dzieci Boga już dzisiaj mają udział w ucisku, ale i w Królestwie Boga (Objawienie 1,9). Czas ucisku, chociaż nieprzyjemny, skłania do wołania o ratunek do Ducha Świętego. Wołanie do Boga jest darem. Czy wołam do Boga? "Bogaci żebrzący u Ducha, albowiem ich jest Królestwo Boga"(Mateusz 5,3). Ponieważ wołanie do Ducha Świętego jest możliwe tylko wtedy, gdy zostało się obdarowanym łaską wołania do Ojca w Niebie, cechą charakterystyczną każdego dziecka, więc brak wołania może być przejawem tego, że nie jest się jeszcze odrodzonym z Boga, albo ... być może buntu, którego nie rozumiemy. Nie będziemy pisali na temat, którego nie rozumiemy. Wiemy jednak, że przed obliczem Pana Jezusa Chrystusa przetrwa tylko to co zostało zbudowane na Nim, i z Niego.

Jaki jest związek tego, co zostało napisane powyżej, ze zgromadzeniem wierzących w mieście "Laodycea". Zastanówmy się sami nad słowami, które padają z ust Pana Jezusa Chrystusa - Jedynego Arcykapłana Boga - do tego zgromadzenia: "A Aniołowi Laodycejskiego zgromadzenia wybranych napisz: Te (rzeczy) mówi Amen, świadek wierny i prawdziwy, Władza władzy ustanowionej (z) Boga; znam twoje czyny, bo ani zimny jesteś, ani gorący; obyś był zimny albo gorący. (A) tak, ponieważ jesteś letni, a ani zimny ani gorący, mam zamiar aby wyrzucić cię od ust Moich. Bowiem mówisz: Zamożny jestem i wzbogaciłem się, i mam potrzebę niczego, a nie wiesz, że ty jesteś nieszczęsny, i wzbudzający litość, i ubogi, i ślepy, i nagi;"(Objawienie 3,14-17). Z całego Pisma Świętego wynika, że to duchowa nędza, bieda, ślepotą i nagość są przyczyną letniości uczynków. Słowo Boga mówi, że wpierw musimy zostać obdarowani przez Boga, a dopiero potem możemy być przez niego prowadzeni w Jego dziele. Skoro jednak ktoś wraca do tego, co sam z siebie może dać Bogu, to usłyszy: Pokaż mi twoje czyny. Wtedy poprzez nie przebije letniość, lub nawet martwość. Każdy bowiem, który trzusi się w prawie przykazań jest letni, lub martwy dla Boga. Aby czyny, które idą za człowiekiem były z Boga, musi on wpierw w swoim sercu przeżyć skrucę i powiedzieć (wpierw usłyszeć): "Albowiem ja przez prawo (przykazań) umarłem prawu (przykazań), abym żył Bogu"(Galacjan 2,19). Tak właśnie powiedział zrodzony z Boga i prowadzony przez Ducha Świętego apostoł Paweł. Każdy kto walczy o swoją sprawiedliwość, tą z prawa przykazań, depcze to prawo (Jakub 2,10) i ściąga na siebie Sąd Boga; i jego szata jak była brudna tak jest brudna i potargana, tak, że przebija spod niej nagość.

Teraz są gody Baranka, teraz jest czas aby nabyć u Niego szatę czystą, białą raz na zawsze. Szukajmy sprawiedliwości Boga (Mateusz 6,33), która jest sprawiedliwością Boga bez prawa (przykazań), a wypełniona została przez Boga, gdy wyrok Sądu Boga za moje i twoje odstępowanie od Jego przykazania (I Mojżeszowa 2,16-17; Rzymian 7,7-12) i grzechy wobec prawa przykazań, spadł na Pana Jezusa Chrystusa-Człowieka, który opuszczony przez Boga (Mateusz 27,46), wytrwał w swojej wierze (Rzymian 3,21-22, Biblia "Gdańska"). On mówiąc: "Wykonało się", umarł, czym potwierdził, że została właśnie wypełniona sprawiedliwość Boga, bo wszystko co było do ukarania w związku z przekroczeniem prawa przykazań (podeptaniem tego co w naszych sumieniach uważamy za dobre) zostało już teraz ukarane na nim - na Jezusie Chrystusie - Człowieku. Czy jesteś usprawiedliwiony (co oznacza uznany za sprawiedliwego) w jego krwi przelanej za twoje grzechy? Jeśli tak to nabyłeś u Niego płaszcz sprawiedliwości Boga - biały płaszcz godów Baranka Boga. Teraz trwają gody Baranka Boga. W chwili wejścia Króla królów na salę (gdzie są spożywający z Jego stołu), wtedy Król przejdzie obok nas i każdy kto będzie miał białą szatę godową wejdzie w koniec godów - wejdzie w wesele Baranka Boga, które rozpocznie się po pochwytceniu w górę Jego zgromadzenia wybranych. Bowiem jeśli jesteśmy przyodziani szatą Jego sprawiedliwości - tą z krzyża Pana Jezusa Chrystusa, wtedy Sam Bóg już wieczerza w naszych sercach, a nie stoi na zewnątrz. Droga wybranych Boga jest prosta: Wszystko otrzymują z Jego łaski, o czym wiedzą, bo o nią zabiegają, chociaż przecież zanim zaczęli zabiegać, to już ją mieli. Droga wybranych jest więc prosta (bo z łaski):

* Wołają do Boga o zbawienie (Rzymian 10,13) i otrzymują od Boga Jedynego dar wiary, którą miał Pan Jezus Chrystus jako Człowiek, i przez którą zwyciężył na krzyżu Golgoty. W związku z tą jego wiarą został wzbudzony z umarłych, uznany za sprawiedliwego w Duchu Świętym (1 Tymoteusz 3,16), bo Słowo Boga objawiło Prawo Boga, według którego "sprawiedliwy z wiary żył będzie". Z tej sprawiedliwości Boga i Chrystusa Jezusa wynika obdarowanie Jego Świętych wiarą, którą miał, jako Człowiek, Pan Jezus Chrystus

(2 Piotr 1,1; Judy 3). Już poświęceni (uczynieni świętymi, czyli otoczeni czcią przez Pana Jezusa z uwagi na Jego święte Imię) trwają w Jego Słowie i tak poświęcają się (czyli czynią świętymi). Są już zbawieni w Nim. Wtedy Jego czyny idą za nimi.

* Wołają do Boga i są zanurzeni (ochrzczeni) w Duchu Świętym, a następnie obdarowywani różnymi Jego darami, przeznaczonymi do wzrostu w miłości i wzajemnej służby, a wtedy Jego czyny idą za nimi.

* Wołają do Boga, rozbici (Hebrajczyków 4,2) w tej części walki, którą prowadzą orężem ich własnej sprawiedliwości, której nie mają; aż w końcu z Jego łaski słyszą od Słowa Boga, że nie są już pod prawem przykazań, ale że są uznani za sprawiedliwych Jego sprawiedliwością, wypełnioną na krzyżu Golgoty. Już nie grzeszą (1 Jan 3,9), bo będąc prawdziwie wyzwolonymi przez Syna Boga (Jan 8,34-36), nie żyją już w świetle podstawy prawnej mówiącej o grzechu - prawo przykazań już ich nie dotyczy (między innymi Hebrajczyków 10,2). Uszanowali je bowiem jako całość w śmierci wraz z Jezusem Chrystusem. Słuszne żądanie prawa przykazań - śmierć ostateczna - wykonało się właśnie w nich (Rzymian 8,3-4), i otrzymali nowe sumienia - sumienia otrzymanej wiary, i nowe serca. Słowo Boga i Duch Święty pokazał im (Hebrajczyków 5,13) ziemię obiecaną. Wtedy Jego czyny idą za nimi.

* Wołają do Boga mając przed oczami wyłącznie Pana Jezusa Chrystusa, który w Świątyni Boga w Niebie jest ich jedyną kotwicą, której trzymają się z powodu Jego łaski. Prawda Słowa Boga przenika ich, czyniąc ich poświęconymi (uczynionymi świętymi; czasami tłumaczone jest to słowo jako: uświęconymi). Bóg w swoim czasie rodzi ich z Siebie, ze Słowa Boga (Żywej Wody) i z Ducha Świętego. Oni trwają w Jego Prawdzie i tak poświęcają się (czynią się świętymi). Łaska Boga podtrzymuje ich na wieki, bo weszli w koryto Jordanu. Wtedy Jego czyny idą za nimi.

* Wołają do Boga mając przed oczami Chwałę Pana Jezusa Chrystusa, a Jutrzenka sama weszła w ich nowych sercach. Weszli do ziemi obiecannej, gdzie odpoczywają po ich czynach. A w sercach każdego z nich pieśń Prawa Boga (Hebrajczyków 7,12; 10,16): Ufaj obmyła cię Krew Baranka Boga - Pana Jezusa Chrystusa. Żyją mając przed oczami Jedynego Człowieka - Wodza jego wiary, którą im przekazał, i jedynego dokończyciela ich wiary, który zawsze był Jedyndym Bogiem - Pana Jezusa. Wtedy Jego dzieła idą za nimi.

* Wołając do Boga, przyjdź Panie Jezu, czekają na nowe uwielbione ciała. Wtedy przyjdą do Nowej Niebiańskiej Jerozolimy, a ona przyjdzie do nich. A wszystko co będzie, będzie już tylko Jego dziełem, także oni, chociaż zaczęło się to już tu, na tej ziemi. Przyjdź Panie Jezu.

* Wołając do Boga proszą; w Imieniu Pana Jezusa Chrystusa błagamy was: Nie szukajcie własnej sprawiedliwości (własnej nie-godowej szaty)(Objawienie 22,11). Szukajmy Królestwa Boga i Sprawiedliwości Jego, a w białej szacie wejdziemy z godów, w ich pełni - wesele Baranka. To nastąpi już wkrótce.

Pan Jezus Chrystus mówi: "radzę ci nabyć u Mnie złota w ogniu wypróbowanego, abyś mógł być zamożny, i szaty białe, abyś był przyodziany, a nie aby został objawiony wstyd twojej nagości; i namaść oczy twe maścią do oczu, abyś mógł widzieć. Którychkolwiek Ja kocham, tych upominam i wychowuję; ubiegaj się więc gorliwie i skrusz się. Oto już stoję u drzwi i pukam; jeśli ktoś usłyszałby Mój głos i otworzyłby drzwi, wejdę do niego, i będę wieczerał z nim i on ze mną. Kto zwycięża, temu dam zasiadać ze mną na moim tronie, jak i ja zwyciężyłem i zasiadłem z Moim Ojcem na Jego tronie. Kto ma ucho niech usłyszy, co Duch mówi zgromadzeniom wybranych."(Objawienie 3,18-22).

Oby nikt nie usłyszał od Jedynego Króla, Pana Jezusa Chrystusa: "...jak wszedłeś tutaj, nie mając szaty godowej?"(Mateusz 22,12), i nie był wrzucony w wielki ucisk słysząc od Niego: "Zwiążcie mu nogi i ręce i wrzucie go do ciemności zewnętrznej; tam będzie płaszcz i zgrzytanie zębów."(Mateusz 22,12-13). Błagajmy Ducha Świętego aby każdy z nas usłyszał Pana Jezusa Chrystusa, mówiącego: "...i poznają, że ja ciebie umiłowalem. Bo zachowałeś słowo mojego osamotnienia, a ja ciebie zachowam od godziny doświadczenia, mającej iść na cały świat (dosłownie z greki: oikoumene, czyli ekumenię), aby doświadczyć mieszkających na ziemi."(Objawienie 3,10).

Ale do zgromadzenia wybranych, mówi Duch Święty, poprzez apostoła Jana: "A myśmy poznali i uwierzyli w miłość, którą Bóg ma do nas. Bóg jest miłością, a kto mieszka w miłości, mieszka w Bogu, a Bóg w nim"(1 Jan 4,16), a "Na tym polega miłość, że nie myśmy umiłowali Boga, lecz, że on nas umiłował i posłał Syna Jego jako ubłaganie za grzechy nasze" (1 Jan 4,10). Nie dodawajmy nic do Jego miłości!

Niestety, słowo "Laodycea" oznacza "Sprawiedliwość dla ludu" a nauka o sprawiedliwości Boga bez prawa przykazań wypełnionej na krzyżu Golgoty za wiarę Pana Jezusa Chrystusa względem wszystkich wierzących i na wszystkich wierzących w Niego, jest tak zlekceważona jak nigdy. Światło Dobrej Nowiny jest często za plecami. Czy to nie przesada. To nie może być centrum Ewangelii Pana Jezusa Chrystusa - ktoś wykrzyknie! Czyżby? Ten to właśnie Pan Jezus - Bóg Jedyndy, który stał się w pełni Człowiekiem (bez grzechu) i wytrwał jako Człowiek na krzyżu Golgoty w wierze, objawił apostołowi Pawłowi co następuje:

"Albowiem nie wstydzę się za Ewangelię Chrystusową, ponieważ jest mocą Bożą ku zbawieniu każdemu

wierzącemu, Żydowi najprzód, potem i Greczynowi. Bo sprawiedliwość Boża w niej bywa objawiona z wiary w wiarę, jak napisano: Że sprawiedliwy z wiary żyć będzie.”(Rzymian 1,16-17; Biblia “Gdańska”). Z wiary Pana Jezusa Chrystusa jako Człowieka w przekazaną im od niego wiarę Jego świętych. (W.,M.,T.)

Bracia w zgromadzeniu wybranych Pana Jezusa Chrystusa